

प्रकरण पाचवे

उपसंहार

## प्रकरण पाचवे

---

### उपसंहार

---

कथालेखक बाबुराव बागूल हे अराठीतील व दलित साहित्यातील एक अग्रणी कथालेखक आहेत. दलित कथालेखक म्हणून त्यांच्या कथालेखनाची कोणती वैशिष्ट्ये आढळतात याचा शोध घेणे हा प्रस्तुत उद्देश फेकून आपण अभ्यासास प्रवृत्त झालो. दलित लेखक म्हणून बाबुराव बागूलांच्या साहित्याचा अभ्यास करण्याआधी, दलित साहित्याचा अभ्यास करण्याआधी दलित साहित्य-विषयक प्रमुख भूमिका कोणत्या व बाबुराव बागूल यांची काढी भूमिका आहे काय, ती पाहणे आवश्यक वाटत्यावस्न पहिल्या प्रकरणामध्ये त्यादृष्टीने विवेचन केले आहे. दलित साहित्याबद्दल घेण्यात येणारी एक भूमिका नकार विट्रोह यांना प्राधान्य देणारी जन्मजात अस्पृश्यतेला महत्त्व देणारी आहे; तर दुसरी आर्थिक शोषणाला महत्त्व देणारी आहे. ह्या द्विविध भूमिकांचा परामर्श विविध विचारवंताच्या भूमिकांच्या अनुरोधाने घेतल्यानंतर बाबुराव बागूल यांच्या भूमिकेवे स्वस्य ध्यानात घेतले. बागूल हे जन्मजात अस्पृश्यतेमुळे प्राप्त होणा-या दलितत्वाच्या जोडीनेव आर्थिक शोषणामुळे निमणि होणा-या दलितत्वाचाही विवार करतात. त्यांची भूमिका या दोहोंचा समन्वय करणारी व्याप्त मानवतावादी भूमिका आहे असे ध्यानात घेते.

दुसऱ्या प्रकरणामध्ये ग्रामीण जीवनाचे चित्रण करणा-या कथा बाबुराव बागूल यांनी लिहिलेत्या आहेत त्यांचे विवेचन केले आहे. प्राधान्याने जन्मजात अस्पृश्यतेमुळे दलितांना कोणत्या प्रकारचे दुःख लहन करावे लागते याचे चित्रण, ग्रामीण समाजरचनेचे व ग्रामीण मानसिकतेचे यथायोग्य आकलन करून छब्बी बागूल आपल्या कर्तीमध्ये करतात.

तिसऱ्या प्रकरणात बागूलांनी सुसंस्कृत शहराने बाहेर लोटलेत्या व झाँपडपटीतील भयानक दारिद्र्युक्त जीवन जगणा-या स्त्रीपुरुषाचे चित्रण

करणा-या या कथा लिहीत्या आहेत, त्यांचे विदेवन केले आहे. जन्मजात अस्फूर्यतेच्या पलीकडवा परंतु दलितातच ज्याचा समावेश खोरु शकेल असा ह्या वगाची चिक्री बागूलांनी या कथामध्ये केले आहे. विविध भाषा, धर्म, जाती, प्रदेश, यांतील हे लोक असून एक प्रकारचे दलितत्त्व वाट्याला आलेल्या या लोकांचे दुःखमय, यातनामय जीवन बागूल समर्पणे चिन्तित करतात.

बागूल हे दलितत्त्वाची कक्षा याहीनही संदावतात, हे त्याच्या सूड या दीर्घ कथेमध्ये दिसून येते. स्त्री म्हणून वाट्याला येणा-या दुःखाचे चिक्री बागूलांनी या कथेत केलेले आहे. दलित लेखक म्हणून बागूल हे दलितपणाच्या सामाजिक मर्यादित अथवा आर्थिक शोषणाक्या विवाराच्या मर्यादित कुंठित झालेले नाहीत. दलितपण सामावून घेऊन ते लेखक म्हणून विरवात्मक पातळीवर जातात याचा प्रैत्यं यांची सूड ही दीर्घकथा देते. लेखक म्हणून कथात्मक साहित्याला स्वाभाविकपणेच वरच्या दर्जाची गुणवत्ता प्राप्त झाली आहे असा निष्कर्ष अखेरीस काढावा लागतो.

संदर्भ  
—  
अ  
ग्रंथसूची

- |                        |  |
|------------------------|--|
| १० अनवलीकर सुधाकर      | परिस्वादवृत्त, दलित साहित्य : स्वरूप<br>आणि प्रेरणा, इनामदारबंधु प्रकाशन, पुणे,<br>१९७० वर्ष, उद्धृत             |
| २० कवठेकर बाळकृष्ण     | दलित साहित्य : एक आकलन, अजब<br>पुस्तकालय, कोल्हापूर, जाने १९८१.  |
| ३० चिटणीस म.भी.        | दलित साहित्य : एक अभ्यास, संपा. अर्जुन<br>डंगळे, महाराष्ट्र राज्य साहित्य संस्कृती<br>मंडळ, मुंबई, १९७८          |
| ४० जाधव राणे           | निळी पहाट, प्राज्ञपात्राला मंडळ, वार्ड १९७८  |
| ५० —————               | साहित्य आणि सामाजिक संदर्भ, कॉन्टेन्ट्स<br>प्रकाशन, पुणे १९७५  |
| ६० जोशी लक्मण शास्त्री | दोन शब्द दलित साहित्य : एक अभ्यास<br>संपा. अर्जुन डंगळे, महाराष्ट्र राज्य साहित्य-<br>संस्कृती मंडळ, मुंबई, १९७८ |
| ७० पवार दया            | परंपरा नाकारणा-या वृत्तीतूनव उधाचे<br>धगधगते वाढ. मय निर्माण होईल, पूर्वोक्त                                     |
| ८० पै शिरीष            | प्रस्ता. जेव्हा भी जात चोरली होती,<br>अभिनव प्रकाशन, मुंबई, १९७६   |

९०. फडके भालवंदु

दलित साहित्य : वैदना व विद्वोह. श्रीविद्या

प्रकाशन, पुणे, १९७७.

१००. बाबुराव बागूल

जेव्हा मी जात चोरकी होती, २ री आ.

अभिनव प्रकाशन, मुंबई १९७६

११०. ——————

मरण स्वस्त होत आहे, १ ली आ.

बा.ल. पाठक प्रकाशन, मुंबई, १९६९.

१२०. ——————

मरण स्वस्त होत आहे, २ री आ.

कॉन्टेन्टल प्रकाशन पुणे, १९८०

१३०. ——————

सूड लोकवाहू.म्य प्रकाशन द्वा० २ री आ.

मुंबई, १९८१

१४०. दी ——————

दलित साहित्य : आमचे क्रांतीविज्ञान,

बृद्धिदस्ट पब्लिसिंग हाऊस, नागपूर, १९८१

१५०. शोवडे इंदुमती

मराठी कथा : उमम आणि विकास,

सौमेय्या पब्लिकेशान्स, मुंबई, १९७३

१६०. सारळा शक्त

काही पुस्तके : काही लेखक, पॉष्टुलर

प्रकाशन, मुंबई, १९६५

१७०. सोनवणे विजय

दलित साहित्य का नको १. महाराष्ट्र

बौद्ध साहित्य परिषद, मुंबई, १९७९

संदर्भ  
—  
अ-

नियतकालिक सूची

१०.	<u>अस्मितार्द्धा</u>	दिवाळी अंक १९७०
२०.	_____	दिवाळी अंक १९८२
३०.	_____	जैनोडी १९७५
४०.	_____	दिवाळी अंक १९७६
५०.	_____	मेरु १९७७
६०.	<u>आम्ही</u>	दिवाळी अंक १९७९
७०.	<u>सकाळ</u>	१. आगष्ट १९८१
८०.	<u>समाज प्रबोधन पत्रिका</u>	जानेपेक्षा १९७०
९०.	_____	नोव्हें १९७०
१००.	<u>सत्यकथा</u>	जूलै १९७०
११०.	_____	मे १९८१

